

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در تارنمای کمونیست های ایتالیایی
برگردان: حمید علوی
۱۴ اگست ۲۰۲۳

نیجر، ویتنام جدید؟

در افریقا نشانه های قوی از آزادی از استعمار وجود دارد

لورانئو واسابولو، استاد اقتصاد در دانشگاه رم ساپینزا، بنیانگذار بخش ایتالیایی شبکه دفاع از بشریت و مشاور تاریخی دولت های کوبا و ونزوئلا، در مصاحبه با فارودیروما گفت: «آنها آن را کودتا نامیدند، اما من می گویم که این فقط بازپس گیری حاکمیت توسط مردم نیجر بود که یک دولت عروسی را که توسط مکرون خواسته شده بود سرنگون کردند.»

واسابولو تأکید کرد: «نیجری ها حاکمیت خود را بازپس می گیرند. و من از سوی دولت جدید موضع گیری های قوی ضد استعماری را مشاهده می کنم که با کلمات انقلابات بزرگ امریکای لاتین طنین انداز می شود، سخنرانی هائی با ارزش هائی مانند دفاع از وطن و تعیین سرنوشت خود در اولویت قرار دارد.»

تظاهرات بزرگ مردمی به نفع دولت جدید نیجر، ریاست جمهوری عبدالرحمان چبانی، که قبلاً رئیس گارد محافظت ریاست جمهوری نیجر بود و دو روز پس از این که واحد او دولت محمد بازوم را سرنگون کرد، به عنوان رئیس دولت موقت در ایالت غربی افریقا منصوب شد ادامه دارد. به گفته اقتصاددان، «آغاز یک فرآیند برگشت ناپذیر» را در افریقای نوار ساحل اعلام می کند، یعنی در آن نوار جغرافیائی که شامل چاد، نیجر، بورکینافاسو، مالی و موریتانی است.

اخيراً رئیس جمهور بورکینافاسو، ابراهیم ترانوره، در مجمع روسیه-افریقا در سن پترزبورگ در مورد این تحولات صحبت کرد، زمانی که او در سخنرانی خود در مقابل رئیس جمهور روسیه ولادیمیر پوتین و سایر رهبران قاره، «رستاخیز افریقا» را یادآور شد، جایی که او تأکید کرد که افریقا نیاز به رهبرانی دارد که «دیگر به هر سازی که امپریالیست ها می زنند نرقصند.»

واسابولو دیدگاه ترانوره را تأیید و به اشتراک می گذارد و توضیح می دهد که «یکی از مشکلات قاره افریقا وضعیت صاحب منصبان آن است. مشکل این است که رؤسای جمهور افریقا را می بینیم که به رشد مردم خود کمک نمی کنند، رهبرانی که با امپریالیسم همخوانی دارند، به عنوان «وابستگان» شرکت های نفتی یا به هر حال به عنوان پیمانکاران معدنی و دولت های کشورهای استعمارگر یا بهتر است بگوئیم نئوکولونیست، رفتار می کنند. آنها به عنوان مجریانی عمل می کنند که حقوق بشر مردمشان را زیر پا می نهند تا مانع مهاجرت مردم به اروپا شوند، نیجر به عنوان ژاندارم اتحادیه اروپا در این زمینه عمل می کرد.

واسابولو تأکید کرد: «پاپ فرانسیس این را یکشنبه در پرواز از لیسبون با صدای بلند اعلام کرد: بزرگترین قبرستان مهاجران مدیترانه نیست که ده ها هزار نفر را بلعیده است، بلکه شمال افریقا است و در برابر این واقعیت، درخواست اروپا برای بازگشت به قانون بین المللی در نیجر واقعاً شرم آور است.»

واسابولو تکرار می کند، همانطور که ترانوره گفته است، «امروز ما با خشن ترین و خشنونت آمیز ترین اشکال نئوکولونیسم و امپریالیسم روبه رو هستیم. و در افریقا، همانطور که در اروپا، نبردی بین جهان تک قطبی و جهان چند قطبی درگیر است و ادامه دارد که ریشه در جنگ اوکراین-روسیه دارد.»

در واقع، پروفیسور واسابولو توضیح می دهد، «ما شاهد افول شمال مرکزی و رهبری پولی دالر و یورو هستیم. آنچه در آسیا با افول امپراتوری بریتانیا و سقوط پوند استرلینگ اتفاق افتاد، تکرار می شود. امپریالیسم و کیف کش هایش می خواهند از این سقوط اقتصادی و پولی، مانند غروب خورشید تک قطبی، از طریق نقش ناتو، یعنی از طریق جنگ و اقتصاد جنگی، جلوگیری کنند.

جنگ به عنوان یک درمان برای بحران، یعنی پیروی از فلسفه های کلاسیک پیش از مسیحیت است: به گفته هراکلیتوس، درگیری اجتناب ناپذیر است، جنگ، که از یک آتش متحرک سرچشمه می گیرد، باید به طور مداوم فعال بماند، زیرا مبارزه بین انسان ها و بین عناصر وجود دارد، نه تنها مبارزه بلکه درگیری دائمی، در هر لحظه بین ما و همه آنچه که هم وجود دارد و هم وجود ندارد.

واسابولو اصرار دارد «جنگ و نظامی گری به عبارتی، زبان معمول پایان امپراتوری ها است: هنگامی که در حال افول هستند، هزاران نیرو را آزاد می کنند و در افریقا، همان اتفاق در حال رخ دادن است، یعنی مردمی که به دنبال نظام چند قطبی هستند در واقع به دنبال آزادی خود هستند، جایی که چند قطبی نوعی نظام جنوب جهانی است، جایی که جنوب جغرافیائی نیست بلکه یک وضعیت وابستگی تحمیل شده است که باید بر آن شورش کرد.

اکنون «خطر یک درگیری نظامی به رهبری فرانسه برای دفاع از منافع اقتصادی و تجاری خود و غرب با سرعت اورانیوم، طلا، نفت و منابع معدنی وجود دارد، که در نهایت منجر به تضعیف بیشتر تصویر فرانسه در جهان می شود زیرا که چهره کثیف و نسل کشی های آن قدرت نئوکولونیالیسم دوباره ظاهر می شود.

به عکس، برای واسابولو «چند قطبی می تواند فرصت های خود را برای بیان حتی بیشتر در افریقا برای تعیین یک گذار از استعمار در تعیین یک نظم اقتصادی، تجاری و پولی جهانی جدید به طور مرکزی بازی کند.»

“در حال حاضر – استاد دانشگاه استدلال می کند – حمله نظامی به نیجر رخ نداده است، زیرا به نظر من تناقضات قوی در داخل ائتلاف غربی وجود دارد، به این معنی که من مطمئن هستم که ایالات متحده قبل از پرتاب شدن به یک زمین جنگ مستقیم باید ملاحظات برای جنگ دیگری را که در اوکراین راه انداخته در نظر بگیرد، زیرا اوکراین به طور واضح منابع عظیم اقتصادی و نظامی را می بلعد، از جمله در سطح بین المللی و بنابراین امریکا حاضر نیست به راحتی به یک جبهه جنگ مستقیم وارد شود و بنابراین، اگر جنگی وجود داشته باشد، سعی می کنند آن را تحت رهبری افریقائی ها انجام دهند.

در واقع، “در حیات خلوت، که برای فرانسه به طور کلی افریقا است، نئوکولونیالیسم ها از جنگ حمایت می کنند، می گویند برای دموکراسی و برای دفاع از دموکراسی، اما به دنبال بازپس گیری سرزمین هائی هستند که خطر فرار از دست آنها وجود دارد، و این فکر من را متقاعد می کند که حداقل برای لحظه حاضر یک جبهه نظامی جنگ مستقیمی در پیش نیست زیرا غربی ها احساس نمی کنند که بتوانند آن را توجیه کنند”.

“از سوی دیگر، واسابولو می افزاید که “نیروهای داخلی نیجر و نیروهای مردمی وجود دارند: به عنوان مثال، جنبش M62، یک جنبش قوی توده ئی و همبستگی بین المللی وجود دارد، مشابه آنچه جنبش M23 در DRC عمدتاً در سطح سیاسی انجام می دهد”.

واسابولو تأکید می کند که M23 “یک جنبش طرفدار رواندا نیست، بلکه یک جنبش مردمی ضد امپریالیستی، رهاسازی کنگو، برای تعیین سرنوشت و حاکمیت خود است” و این که به لطف چنین حضورهای جایگزین هائی، “به نظر می رسد که افریقا آگاهی از عزت خود را افزایش می دهد”.

“در نیجر – همانطور که اقتصاددان مشاهده می کند – آنها می گویند ‘فرانسوی برو گم شو، زنده باد روسیه’ و این اتفاق می افتد زیرا روسیه سیاست متفاوتی در افریقا نسبت به فرانسه دارد. این اتفاقی نیست که در اجلاس سن پترزبورگ، که چند روز پیش برگزار شد، دیدیم که روسیه بخش اعظم اقساط بدهی خارجی کشورهای افریقائی را لغو کرد و قول داد که کمک مادی به افریقا، از جمله گندم، ارائه دهد”.

جان کلام، برای واسابولو این امر آشکار است که “سیاست بین المللی روسیه بیشتر بر اساس همبستگی، کمک و نه بر فرآیندهای استعماری بنا شده است.” بنابراین، “با دولت جدید نیجر، ضروری است که به دنبال مذکره و نه جنایت انگاری کودتا باشیم: مداخله در سطح نظامی کل منطقه غرب افریقا را شعله ور می کند، یعنی غرب افریقا را به یک ویتنام تبدیل می کند. این یک نوع ویتنام سازی خواهد بود، به این معنا که کل منطقه کشورهای که مستعمرات سابق فرانسه بودند یا به هر حال همه کشورهای غرب افریقا به اشکال مختلف در یک میدان جنگ چریکی و در دفاع از حاکمیت و خود تعیین سرنوشت به جنگ مستقیم علیه فرانسه ادامه خواهند داد”.

همانطور که تارنمای کمونیستی Contropiano می نویسد، “حضور حدود ۲۰۰ هزار پناهنده نیجریه ئی که از خشونت جهادی به نیجر گریخته اند، نشان دهنده خطر احتمالی مداخله نظامی است که باعث سقوط در یک جهت یا جهت دیگر در منطقه ساحل خواهد شد و این چیزی شبیه جنگ بزرگ افریقائی خواهد بود”.

واسابولو نتیجه می گیرد “غرب و مزدوران محلی اش دوباره با آتش بازی می کنند، اگر آنها متوسل به زور شوند، امکان دارد ماجراجوئی آنها منجر به انفجار یک بمب بزرگ علیه آرزوهای نئوکولونیالیستی و علیه مهره های سست محلی آنها شود”